

بلخاری: هندوئیسم با بودیسم متفاوت است/اخلاق از دیدگاه بودیسم

بلخاری، رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی ایران گفت: هندوئیسم با بودیسم متفاوت است. جریان هندوئیسم، بودیسم را به دلیل تقابل ذاتی با خودش از هند اخراج کرد.

بلخاری، رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی ایران گفت: هندوئیسم با بودیسم متفاوت است. جریان هندوئیسم، بودیسم را به دلیل تقابل ذاتی با خودش از هند اخراج کرد.

به گزارش خبرنگار مهر، نشست تخصصی نقش ادیان در تبیین ارزش های اخلاقی روز گذشته در سالن همایش های کتابخانه ملی با حضور اساتید برجسته این حوزه برگزار شد. حسن بلخاری در این نشست درباره موضوع اخلاق از دیدگاه بودیسم به ایراد سخنرانی پرداخت.

وی گفت: بخشی از اندیشه های هندو به ایران منتقل شده است. کورش در اوستا اصلاً محبوب نیست و بزرگ داشته نمی شود بر خلاف تورات که این مسأله به دلیل پای بدی کوروش به تثلیث است. در قوس نزول که این عربی مطرح می کند در آن مرحله آخرین عالم ناسوت است. در زبان اوستایی به عالم ناسوت دروج می گویند. دروج یعنی دروغ و به این معنی است که هر آن چه غیر از خداوند است دروغ است و تنها خداوند وجود دارد. مایا در زبان اوستایی یعنی همین هستی متوهم ما. مایا یعنی در متن هستی نیستی را درک کنیم. هستی محسوس هستی مطلق نیست بلکه جمع اهریمن و اهوراست پس دروغ است.

بلخاری در ادامه گفت: نارادا معادل حضرت موسی است که به دنبال خضر می رود و از او می آموزد. که به عقیده بنده قبل از رسیدن موسی به نبوت این اتفاق می افتد. در انجیل و آثار دیگر نیز دانای کلی که شاگردی به دنبال او راه می افتد داریم. مانند نارادا و ویشنو. نارادا روزی به ویشنو می گوید مایا چیست؟ ویشنو می گوید آیا تکلیف دیروزت را انجام داده ای؟ نارادا فهمید که استاد قصد پاسخ گویی به او را ندارد. اما بعد از این اتفاق ویشنو روستایی را به نارادا نشان می دهد و می گوید: از روستایی که می بینی برای من آب بیاور. نارادا در اولین منزل دختر زیبایی را می بیند که هوش از او می گیرد. یک هفته بعد با آن دختر ازدواج می کند و بعد از ۱۲ سال صاحب ۳ فرزند می شود. کل روستا را آب می گیرد و آب بچه ها و همسرش را می برد و آب او را به دیواری می کوبد و بی هوش می شود. وقتی به هوش می آید می بیند بر روی دست ویشنو است. ویشنو می گوید: پس چه شد آب؟ نارادا می گوید ۱۲ سال گذشته و همسر و فرزندانم را از دست داده ام. ویشنو می گوید آن چه از آن سخن می گویی مایا است.

رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی ایران در ادامه افزود: هندوئیسم با بودیسم متفاوت است. جریان هندوئیسم، بودیسم را به دلیل تقابل ذاتی با خودش از هند اخراج کرد. داستانی که در کودکی داشتیم که لاک پستی با دو مرغابی سفر می کند مربوط به جاتاكا است در مزمز پراگویی. یا داستان دیگری دارند که یکی از وداها که راهب بزرگی بوده روزی تصمیم می گیرد برای شادی مردگان بزی را ذبح کند و دستور می دهد با آب مقدس تقدس دهید و گلی بر گردن آن بیاندازید تا من آن را قربانی کنم. هنگام این کار دیدند که بز خندید و بعد از آن شروع به گریه کردن کرد. از او به خاطر این عمل سوال کردند. بز گفت در نزد برهمن بزرگ این سوال را از من پرسید. در نزد راهب بزرگ بز گفت: من ۵۰۰ حیات پیشین همچون تو برهمن بزرگی بودم که همچون تو تصمیم گرفتم برای شادی مردگان بزی قربانی کنم. در ۴۹۹ حیات بعدی قربانی شدم و امروز حیات آخرم است و دیگر راحت می شوم. گریه ام به این خاطر بود و خنده ام به خاطر پایان این عذاب و تو امروز در شروع این ماجرا هستی. برهمن بزرگ تصمیم گرفت هرگز سر بز را نبرد اما صاعقه ای می زند و سر بز بریده می شود. پیام این داستان است که اگر زندگان تاوان سنگین گناه را می دانستند شاید دیگر جانداران را از حق حیات بی بهره نمی کردند.

وی در انتها گفت: آیا جنایات میانمار را کسانی که این اعتقادات را دارند انجام می دهند؟ هرگز. در جنایات و اعمال امروز در میانمار این افکار و این اقدامات متعلق به تفکر بودا نیست. همچنان که داعشیان مسلمان نیستند. امروز در عصر سرقت نام ها به سر می بریم. یکی از اخلاقی ترین ادیان بودیسم است. در این تفکر جهان را یک سره رنج می دانند. نجات از این جهان و آما و آرزوها موجب یافتن طریق یعنی راه نجات می شود که این راه ۸ اصل دارد: ایمان درست، نیت درست، گفتار درست، رفتار درست، معاش درست، سعی درست، توجه درست و در انتها مراقبت درست.